

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XVI. De Anthemio Imperatore urbis Romae, & de iis, qui post illum
imperarunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

CAP. XV.

De nuptiis Zenonis & Ariadne.

Porro Leo Zenonem sibi generum adscivit, data ei in conjugium Ariadne filia. Qui cum ab incunabulis Aricmesius dictus esset, simul cum nuptiis nomen Zenonis assumpsit, ex quodam viro ita appellato, qui apud Ilavros ad summam gloriam pervenerat. Undenam vero hic Zeno ad tantum fastigium processerit, & qua de causa Leo cunctis eum proutulerit, ab Eustathio Syro relatum est.

CAP. XVI.

De Anthemio Imperatore urbis Roma. Et de iis, qui post illum imperarunt.

Per idem tempus cum Romani Occidentales legationem ad Leonem misissent, Anthemius a Leone missus est, ut Romanis imperaret, cui Marcianus Imperator propriam filiam desponderat. Nec multo post Basiliscus frater Verinae, conjugis Leonis Augusti, Magister militum adversus Gizericum mittitur cum lectissimis copiis. Quae omnia a Prisco Rhetore diligentissime conscripta sunt: ac praetera quemadmodum idem Imperator Leo Asparem, qui imperium ipsi tradiderat, fraude circumventum interfecerit, hanc ei mercedem reddens promotionis suae: filios quoque Asparis sustulerit, Ardaburium ac Patricium: quem quidem Leo paulo ante Caesarem creaverat, ut Asparis benevolentiam sibi conciliaret. Post eadem vero Anthemii, qui imperium Romanum per annos quinque administraverat, Olybrius a Recimere Imperator renuntiatus est. Post quem Imperator factus est Glycerius. Quo expulso, Nepos quinque annis imperium obtinuit Romanorum: Et Glycerium apud Salonas Dalmatiae Episcopum ordinavit. Nepotem deinde Orestes imperio expulit. Cujus filius Romulus cognomento Augustulus, postremus Romae factus est Imperator, mille & trecentis ac tribus annis elapsis a regno Romuli. Post quem Odoacer, rejecto Imperatoris nomine, Regis vocabulum assumens, res Romanas gubernavit.

A

Κεφ. 14.

Περί γάμου ζήνωνος καὶ ἀριάδνης

Ἐὼν δὲ γαμβρὸν εἶπεν θυγατρίδι δαϊάδνης Ἀρριμέσιον καλεῖσθαι ζήνονα, ἀρριμέσιον μὲν ἐν παρσίανων καλεῖσθαι, καὶ τὴν ἀρριμέσιον ἀρριμέσιον καλεῖσθαι τῶν παρσίανων ἰσάωρος ἐς μέγα κλέος ἐκλυθότος, ἔτι προλαγορδομύου. ὅθεν ἐπὶ προήχθη εἰς τὸ ζήνωνος, τῆς τε χάριτος πατρῶν παρὰ τὸ λείοντος προουκείσθαι, δις αὐτὸν ἐκείσθαι τὸ σῶμα.

B

Κεφ. 15.

Περί ἀνθιμίου βασιλέως Ῥωμαίων, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ βασιλέων.

Ἐκ προσέειας δὲ τῆς ἑσπερίων Ῥωμαίων ἀνθιμίου βασιλέως τῆς Ῥώμης ἐπιπέμπεται. ὁ μαρκιανὸς ὁ παρὲν βεβασιλευσας τῆς οἰκίας καὶ ἐγγύθησε παῖδα. ἐπιπέμπεται δὲ εὐρηγὸς καὶ γιζεῖχος βασιλοσκός, ὁ τῶν λείοντος γυναικὸς βεβηκῆς ἀδελφός, μὲν εὐρημάτων δεισιδὸν συνειλεγμένων, ἀπὸ ἀκελεύεσθαι πείσκει τὰ ῥήτορι πεποινητο. ὅπως τε δὲ ὅλων ἀφειλεθῶν ὀλέων, μὲν ὅν ὡς ἀπὸ διδῶν τῆς ἐς αὐτὸν προαγωγῆς, ἀναμῆσθαι ἀσπαρῶν, τὴν δὲ ῥῆν αὐτῶν ἀφειλεῖσθαι, παῖδα τε αὐτῶν δὲ ἀδελφῶν καὶ πατρῆϊον, ὃν κωσπῶν πεποινητο πῶς ἕτερον, ἵνα τὴν ἀσπαρῶν ἀνοικησθῆται μὲν τῆς αὐτῶν ἀνθιμίου σφραγῶν, ἐπιπέμπεται τῆς Ῥώμης βασιλέως ἀνθιμίου, ὑπορέκμερος βασιλέως ὀλυβρίου ἀναγορδῆς, καὶ μὲν αὐτὸν βασιλέως ἀρριμέσιον γλυκερίου. ὃν ἐμβαλὼν νέπως μὲν ἐπιπέμπεται τῆς δὲ ῥῆς κρατῆ, εἰς τὴν αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων τὸν γλυκερίου ἐς σάλωνας πόλιν ἐδαλματίας χειροποιεῖ. ἐκβάλλεται τε ἀπὸ ὀρέσθαι, καὶ μὲν ἐκείνον ὁ τῆς πατρῶν Ῥωμαίων ὀπίκην ἀνγρεσθῶν, ὃς ἐξατῶν τῶν Ῥωμαίων ἀνθιμίου κατέστη, μὲν τῆς καὶ πικασίας καὶ χιλίας ἐνιαυτῶν τῆς Ῥωμύλλης βασιλείας. μὲν ὃν ὀδοακρῶν τῶν Ῥωμαίων μὲν ἀρριμέσιον ἀφειλεῖσθαι, τῆς μὲν βασιλείας ἀρριμέσιον ἀφειλεῖσθαι, ῥῆγα δὲ ἀρριμέσιον.